

Christus: in leven en dood

Schriftlezingen: Filippenzen 1, Tekst: Filippenzen 1:19-26

Zingen: Ps. 31:1 en 12, Ps. 16:6, Ps. 42:1,3 en 5, Ps. 73:23,13 en 14, Ps. 68:10

Hoofdpunten van de preek

Paulus maakt veel mee, maar hij weet waar het goed voor is...

1 Weten (Fil. 1:19-20)

Paulus spreekt geloofstaal: 'ik weet'. Hij wordt niet geleid door wat Paulus meemaakt of ervaart, maar door kennis van God en Zijn wil. Wat hij meemaakt loopt uit op de zaligheid.

Paulus dankt deze zekerheid ook aan de voorbede uit de gemeente. Deze smeekbeden worden door de Geest van Christus ondersteund. Hij bidt, zoals Christus bad: Uw wil...

Paulus' verlangen wordt hierdoor bepaald en aangevuurd. Hij strekt zich zó naar de zaligheid uit in de verwachting dat God hem niet veroordeelt en dat Christus alle eer krijgt.

2 Leven (Fil. 1:21-24)

Dit roept om verklaring. Paulus legt uit waarom en hoe hij dit kan weten en verlangen: 'want...' Op het snijvlak van leven en dood belijdt hij: voor mij is Christus het leven.

Het echte leven dank je aan Christus en ligt in Hem. Christus maakt de christen. Het is winst om jezelf verliezen: sterven. Wie sterft voor hij sterft, hoeft niet meer te sterven.

Sterven is ontbonden worden. Wat je vasthoudt en de gemeenschap met Christus hindert, wordt losgemaakt. Wanneer ben je zover? Het strijdt in Paulus tussen verlangen en roeping.

3 Vertrouwen (Fil. 1:25-26)

Paulus troost de 'nabestaanden' met zijn vertrouwen en wat hij weet over Gods bedoeling met zijn leven in het algemeen en zijn verblijf in de gemeente.

Het is Gods bedoeling dat het geloofsleven en de geloofsvreugde van de christen-gemeente meer wordt. Het vervolg van deze brief laat zien hoe Paulus dat zou doen.

Vanuit de geloofskennis van God geeft Paulus inzicht in het 'nut' van zijn leven en zijn eventuele aanwezigheid: dat men Christus (nog meer) gaat roemen.